

Uitspraak CBE-EUR op het beroep van de heer (...)

Procedure

Bij brief van 27 april 2012, ontvangen op 2 mei 2012 door het CBE, heeft de heer(...) (hierna: appelland) beroep ingesteld bij het CBE (hierna: het college) tegen het besluit van de examencommissie Bestuurskunde (hierna: verweerder) van 21 maart 2012. Verweerder heeft bij brief van 23 mei 2012 een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld door het college in zijn openbare zitting van 16 juli 2012. Appelland is ter zitting verschenen. Verweerder werd vertegenwoordigd door (...), voorzitter van verweerder.

Bestreden besluit

Voor het vak Publiek Management en Organisatieverandering dienen studenten, naast een schriftelijk tentamen, een werkstuk te schrijven. Het schriftelijk tentamen van appelland dateert van mei 2010, waarbij appelland 29 punten uit maximaal 75 punten behaalde.

Een door appelland geschreven werkstuk is door de docent beoordeeld met een 5,6 (14 van de 25 punten). Een eerdere versie van het werkstuk werd -door een andere docent- beoordeeld met een 5,5 (13,75 uit 25 punten), waarna verweerder appelland bij brief van 19 december 2011 eenmalig een extra herkansing bood (eerder werd het werkstuk in 2007 onvoldoende beoordeeld). Bij genoemde brief van 19 december 2011 verwees verweerder appelland naar een andere docent voor begeleiding bij het herschrijven van het werkstuk.

Verweerder heeft vastgesteld dat het behaalde deelcijfer van het herziene werkstuk (5,6) niet hoog genoeg is om een voldoende eindcijfer voor het vak te krijgen. Het eindcijfer van het vak is 4,3 (tentamen 2010: 29/75, werkstuk 14/25). Appelland zal het tentamen opnieuw moeten afleggen om het eindcijfer tot minimaal 5,5 te brengen. Wanneer dat niet lukt zal appelland het werkstuk met een geheel ander onderwerp opnieuw moeten maken. Daarbij zal geen extra begeleiding meer worden gegeven, aldus verweerder.

Beroep

Tegen dit besluit komt appelland in beroep. Appelland stelt dat de docent zijn werkstuk niet goed heeft nagekeken. Dat heeft verweerder volgens appelland miskend. Appelland is van mening dat de door zijn begeleider gegeven aanwijzingen hem de zekerheid moeten bieden om het vak succesvol af te ronden. Er is volgens appelland sprake van onzorgvuldigheid. Het is hem onduidelijk hoe het cijfer tot stand gekomen is. Appelland vindt het ongehoord en onbegrijpelijk dat hij na herziening van het werkstuk uitkomt op een 5,6 waar hij eerst een 5,5 voor het werkstuk scoorde. Hij beschouwt de beoordeling daarom als dubieus. Na een volledige herziening van het werkstuk had de beoordeling volgens appelland tot een beduidend hoger cijfer moeten leiden.

Verweer

Voor wat betreft de beoordeling van het herziene werkstuk verwijst verweerder naar een emailbericht van de docent aan appellant van 19 maart 2012. Daarin geeft de docent uitvoerig zijn commentaar op de herziene versie.

Verweerder wijst erop dat aan appellant meer mogelijkheden zijn geboden het werkstuk te verbeteren dan aan welke andere student ook. Het bewuste werkstuk is door drie verschillende docenten als onvoldoende beoordeeld. Appellant is in een gesprek met een van de leden van de examencommissie aangeraden het werkstuk over een ander onderwerp te schrijven. Deze raad heeft appellant niet opgevolgd. Het resultaat van het werkstuk is uiteindelijk 5,6. Het is volgens verweerder uitgesloten dat voor dit werkstuk een hogere beoordeling dan dit cijfer nog tot de mogelijkheden behoort. Daar het werkstuk een deelcijfer is, blijft het behaalde eindcijfer onvoldoende.

Ter zitting merkt verweerder op dat appellant het tentamen inmiddels vier keer heeft gedaan, waarbij het hoogste resultaat in 2009 werd behaald (5,0). Dat deelcijfer verviel in 2010. Verweerder merkt op dat de examencommissie appellant ter wille is geweest door nog een extra herkansing te bieden voor het herschrijven van het werkstuk. Verweerder heeft het werkstuk ook aan een buitenstaander voorgelegd die het werkstuk een vol punt lager waardeerde dan eerder aan appellant was toegekend.

Verweerder bestrijdt met klem de redenering van appellant dat er een zodanig cijfer zou moeten worden gegeven voor een werkstuk dat nodig is voor een voldoende eindcijfer voor het vak. Ook is het niet zo dat er vanwege verrichte inspanningen bij de herziening per se een 7 wordt gegeven. Om het vak te kunnen afsluiten zal appellant het tentamen opnieuw moeten afleggen. Dat kan in november 2012. Het resultaat van het werkstuk is geldig tot 20 maart 2013.

Overwegingen van het college

Het college stelt voorop dat de beoordeling van een werkstuk een exclusieve bevoegdheid is van de daarvoor door de examencommissie aangewezen examiner/docent. Het college heeft na te gaan of de examiner in redelijkheid tot het gegeven oordeel heeft kunnen komen zonder in strijd te komen met een geschreven of ongeschreven rechtsregel of een algemeen rechtsbeginsel.

Appellant heeft -zonder nadere onderbouwing- gesteld dat het werkstuk niet goed is nagekeken en ondeugdelijk is beoordeeld. Appellant is van mening dat een herzien werkstuk niet met 5,6 kan worden beoordeeld, waar een vorige versie werd gewaardeerd met 5,5.

Die redenering van appellant volgt het college niet. In een emailbericht van 19 maart geeft de examiner aan het werkstuk van appellant te hebben gelezen en te hebben vergeleken met de vorige versie. Volgens het oordeel van de examiner is de herziene versie marginaal verbeterd in vergelijking met de vorige versie. De examiner geeft daarbij zijn commentaar bij diverse onderdelen en elementen van het werkstuk. Dat het werkstuk niet zou zijn beoordeeld zoals appellant heeft gesteld is dan ook naar het oordeel van het college onjuist.

Dat herschrijven van het werkstuk tot een beduidend hoger cijfer had moeten leiden, zoals appellant heeft betoogd, kan het college evenmin volgen. Herziening behoeft niet altijd tot een hoger cijfer te leiden. Bovendien heeft de examiner in de email van 19 maart ook aangegeven op welke punten de herziene versie tekort schiet. Dat appellant bij de herziening van het werkstuk is begeleid door een docent maakt dat naar het oordeel van het college niet anders.

Het college is van oordeel dat met inachtneming van de door het college uit te voeren toetsing er geen aanknopingspunten zijn voor een oordeel dat de bestreden beslissing geen stand kan houden.

Nu de bestreden beslissing ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant ongegrond.